

Pojengi istutusnipp – õige sügavus

Paljud aiapidajad on kurtnud, et kalli raha eest ostetud pojeng üldse ei õitse. Hansaplanti meisteraednik Arnold Hannust teab põhjust.

Põhiline viga on see, et pojeng istutatakse liiga sügavale. Praegu, augusti lõpul-septembri algul on sobivaim aeg pojenge jagada ja istutada. Maa sees on neil suvega arenenud tohutu suured kasvupungad, mis on juurekaelal hästi näha. Kasvupungad ei tohi olla sügavamal kui 5 cm, aga ka mitte kõrgemal. Puhmiku tükeldamisel peab jääma igale osale vähemalt üks juuremugul ning kolm või rohkem kasvupunga.

Kui panete kasvupungadega juuremugulad 10–20 cm sügavusele, siis ei maksa loota, et taim kunagi õitsema hakkab.

Pojengid tahavad rasket savikat mulda, liivases maas jäävad nad kiratsema, kui neid just kogu aeg ei kasteta ega väetata. Raskes mullas võib aga üks

pojengipuhmik ilma igasuguse mureta kasvada ühel kohal 100 aastat järjest ja kauemgi. Nad on tõesti uskumatult pikaealised taimed. Vaadake, vanades taluaedades olid pojengid samal kohal juba vanavanaemade noorusajal.

Pojeng on niivõrd ilus ja soolindne taim, et teda ei sobi kuidagi lillepeenraste teiste sekka panna. Ta tahab aias soleerida, end üksinda või mõne liigikaaslasega eksponeerida. Need, kes pojenge aga eriti armastavad, tehku aeda neile

omaette nurk. Kuna nende lillede õitseaeg on suhteliselt lühike ja hiljem on nad ainult rohelised puhmikud, siduge nad haljasalal kõrgemate leht- ja okaspõõsaste rühmaga.

TT

Magusad mustad sõstrad

Nurga Puukooli aianduspäevadel tutvustas aiandusagronoom Väino Eskla kolme uue mustasõstrasorti ning andis nende marju ka kuulajatele maitsta.

'Bagira' oli maitsjate meelest kõige magusam. Mustad läikivad viljad olid suured või isegi väga suured, viljaliha mahlane ja aromaadne. Marjad valmivad üsna ühel ajal ning on ühtlase suurusega. Sort on hilisepoolne. Sobib nii laua- kui ka tööstusmarjaks. Põõsas on keskmise

suuruse ja laiuvusega, hakkab varakult kandma, on saagikas. Annab üsna palju asendusvõrseid. Esmaandmetel on sort talvekindel ning küllaltki vastupidav jahukastele, kuid vastuvõtlik pahklestale.

'Zeljonaja Dõmka' tundus eelmisega võrreldes hapukam. Mustad läikivad viljad on samuti suured või isegi väga suured, ühtlase suuruse ja valmivusega. Mahlakad maitsvad marjad sobivad nii lauale kui ka töötlemiseks. Keskmise suurusega põõsas on veidi laiuv. Hakkab varakult kandma, on saagikas, talvekindel ning üsna jahukastekindel, kuid vastuvõtlik sõstrapahklestale. Keskmiselt.

'Lentjai' marjad olid samuti mõnusalt mahlased ja hapukasmagusad. Nagu ni-

migi ütleb (vn laiskvorst), on sort hiline. Suured või väga suured mustad läikivad viljad valmivad ebaühtlaselt. Hea lauamari, sobib ka töötlemiseks. Keskmise suurusega põõsas on laiuv, asendusvõrseid annab keskmisel hulgal. Hakkab varakult kandma ja on saagikas. Esmaandmetel talvekindel, jahukaste ning pahklesta suhtes vastupidav. Sobib paremini koduaeda, kuna hapravõitu oksad ei kannata masinaga korjamist tõenäoliselt välja.

Istutage sügisel

Potis hästi juurdunud mustasõstraistikuid võib istutada suve läbi. Paljasjuursed taimed pange aga maha, kui vähegi võimalik, sügisel, sest kevadel on must sõstar väga varase arenguga. Sügisel istutatud ja juurdunud põõsas on kevadel kohe kasvamiseks stardivalmis, kui ilm soojeneb.

Kevadel istutades jääb üks aasta n-õ vahele, sest põõsal kulub aega juurdumiseks, enne kui ta uusi võrseid hakkab kasvatama. Pealegi on kevadel aias alati väga palju muid töid ning istutamine võib jääda hilja peale.